

130.

(Allegretto)

A. H. Krčméry, [1879 a 1880, Zvolenská]

Mo - ja že - na pre - pi - la mi vol - ky
ro - zum ne - má,
s cu - dzí - ma pa - hol - ky po - za hum - ná.

Moja žena rozum nemá,
prepila mi volky
s cudzíma paholky
poza humná.

(A ja jej zas urobím špás:
prepijem jej kúdel,
motovidlo, kužel,
bude to špás!

Motovidlo i vreteno;
na čom žeby priadla,
do čierneho diabla,
moja žena.)

Kollár II, 102

Melódia: Sl. sp. D 53.

131.

Presto

([Redakcia, 1880], Liptov)

Ne-o-že-ním sa ja v ja-se-ni, le-bo ja mám ka-bát de-ra-vý;
a - ni v zi - me, keď sú mra-zy, ne-mám na bun - du pe-ňa - zí,
a - ni na jar, keď je bla-to, ne-mám sú-cich či-žiem na to.

Neožením sa ja v jaseň,
lebo ja mám kabát deravý;
ani v zime, keď sú mrazy,
nemám na bundu peňazí,
ani na jar, keď je blato,
nemám súcich čižiem na to.

Ale sa ja ožením v lete,
keď je všetko v poli vo kvete;
keď sa lúky zelenajú
a bučiny rozvíjajú,
keď sú ovce na salaši,
vtedy pôjdem ku Mariši.

Vezmem si ja dievča z Šariša,
meno bude mati Mariša;
oči bude mati sivé
a len ku mne prívetivé,
líčka biele a červené
a srdiečko ku mne verné!

Melódia: Sl. sp. D 2040.

132.

Andantino (Andante)

A. H. Krčméry, [1879, Zvolenská]

Po za-hra - de cho - di - la, ru - ka - ma lo - mi -
la: Ach, bo - že môj, pre - bo - že, čo som
u - ro - bi - la, čo som u - ro - bi - la?

Po zahrade chodila,
rukama lomila:
Ach, bože môj, prebože,
[: čo som urobila? :]

Sedáva on, sedáva
v susedovie dvore,
tam je on priviazaný
[: na hodbabnej šnure. :]

Opustila som si ja
sokola pre páva,
išla by som ho hľadať,
[: neviem kde sedáva. :]

Tá hodbabná šnúročka
veľmi je tenučká,
ona sa mi vrezala
[: do môjho srdiečka. :]

Vrezala sa, vrezala,
viac sa nevyreže,
už mne v mojej nemoci
[: nikto nespomôže. :]

V 1. vyd. začína nápev notou f¹.

*

Melódia: Sb. MS II (25) 24: Po zahrade chodila — Sl. sp. D 670 — [Bar. 861: Ej ach škoda, preškoda].

133.

Vivace

([Redakcia, 1880], Šarišská)

Hej, ma-mič-ko, vy-daj-že ma, za sta-ré-ho ne-daj-že ma,
bo je sta-rý ši-vá bra-da, ne-bu-dzemho ma-la ra-da.

Hej, mamičko, vydajže ma,
za starého nedajže ma,
bo je starý šivá brada,
nebudzem ho mala rada.

134.

Andante

([Redakcia, 1880])

Za - spie-vaj si, diev - ča, kým si na slo - bo - de,
kým ťa ne - u - la - pia jak ryb - ku vo vo - de.

Zaspievaj si, dievča, kým si na slobode,
kým ťa neulapia jak rybku vo vode.

Rybička sa môže návrátiť do vody,
ale nie dievčatko do svojej slobody.

Melódia: [Sl. sp. D 1379].

135.

Allegretto

A. H. Krčméry, [1879 a 1880, Zvolenská]

Pr - ší, pr - ší, len sa le - je, ne - za - tvá - raj, mi - lá, dve - re;
až

mi - lá má, du - ša má, ne - za - tvá - raj za na - ma.
mi - lá

Prší, prší, len/až sa leje,
nezatváraj, milá, dvere;
milá má, duša/milá má,
(pred)
nezatváraj za nama.

Keď som išiel od Zuzičky,
štrngali mi ostrožtičky,
štrngali, brngali,
sivé očka plakali.

Svätý Jane, ja ťa prosím,
ja to dievča dostať musím;
hoc mi bráni otec, mať,
ja to dievča musím mať.

Melódia: Sb. MS II (29) 33: Prší, prší, dážd sa leje — Sl. sp. D 458 — [Sl. sp. D 578].

136.

Mierne

A. H. Krčméry,+) [K Ruppeldt, 1880, Zvolenská]

Keď som i - šla z kos - to - la, mi - lé - ho som vi - de - la;

sad - la som si na kraj na la - vič - ku,